

تخت روانچی گفته با توجه به نقض جدی برجام توسط طرف‌های دیگر طی چند سال ارائه تضمین کافی برای عدم خروج مجدد آمریکا از برجام کاملاً ضروری است.

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی در سازمان ملل:

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد ملل متحد روز چهارشنبه در نشست شورای امنیت درباره اجرای برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ سخنرانی کرد.

به گزارش اسپادانا خبر، در متن سخنانی مجید تخت روانچی آمده است:

آقای رئیس

ابتدا از افرادی که به جلسه گزارش دادند تشکر می‌کنم.

پیام امروز این شورا کاملاً روشن است: برجام باید اجرا شود و جایگزین بهتری نیز وجود ندارد.

البته برخلاف چنین اظهارات دلگرم‌کننده‌ای ما اخیراً (از جمله در این جلسه) اظهارات دلسردکننده‌ای نیز از چند عضو شورا شنیدیم که به جای این که خواستار رفتار مسئولانه توسط مقصر باشند انگشت خود را به سمت قربانی نشانده رفتند. آنها عمداً این واقعیت را نادیده گرفتند که گام‌های ایران در کاهش اجرای برخی تعهداتش دارای ماهیتی جبرانی است. آنها از ایران خواستند که به طور کامل به اجرای تعهدات خود تحت برجام برگردد. انگار این ایران بود که از برجام خارج شد، انگار این ایران بود که تحریم‌های غیر انسانی بی‌شماری را با هدف علناً اعلام‌شده گرسنگی‌دادن به کل یک ملت اعمال کرد، انگار این ایران بود که همه دولت‌ها را تهدید کرد یا قطعنامه ۲۲۳۱ را نقض کنند یا مجازات می‌شوند، انگار این ایران بود که سیاست فشار حداکثری را اعمال کرد و انگار این ایران بود که از هیچ کوششی برای از بین بردن همیشگی برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ دریغ نکرد.

سابقه ما و آمریکا در ارتباط با برجام روشن است. چالش‌های اجرای برجام را نمی‌توان در خلأ ارزیابی کرد. این چالش‌ها زمانی به وجود آمد که ترامپ حتی قبل از به قدرت رسیدن، شروع به بدگویی از برجام کرد، به آزار و اذیت شرکای تجاری ایران پرداخت و بعداً در سال ۲۰۱۸ به صورت یکجانبه و غیر قانونی از برجام خارج شد و با اعمال مجدد تحریم‌ها، جنگ اقتصادی همه‌جانبه‌ای را با هدف عمدی «گرسنگی‌دادن» به مردم ایران به راه انداخت. استفاده از غذا و دارو به عنوان سلاح جنگی حتی در زمان جنگ نیز ممنوع است و این در واقع از مصادیق جنایت علیه بشریت به شمار می‌رود. با وجود این ما به جای این که فوراً به اقدامات جبرانی مجاز در برجام دست بزنیم به مدت یک سال صبر استراتژیک پیشه کردیم که البته هیچ نتیجه‌ای نداشت. خویشتنداری حداکثری ما با سیاست به اصطلاح «فشار حداکثری» آمریکا و سیاست مماشات اروپا پاسخ داده شد.

درست یک سال بعد از خروج آمریکا از برجام، ما برخی گام‌های جبرانی مجاز در بندهای ۲۶ و ۳۶ برجام را اتخاذ کردیم که طبق آنها در صورت «وضع یا اعمال مجدد تحریم‌ها» ایران از «حق توقف کلی یا جزئی اجرای تعهداتش» برخوردار است. در عین حال پاسخ ایران به شکلی منطقی و تدریجی اعمال گردید تا فرصت بیشتری برای غلبه عقلانیت فراهم شود. در حالی که گام‌های ایران برگشت‌پذیرند ولی رنج مردم ما نیست. مسلماً ما نمی‌توانیم از صدها میلیارد دلار خسارت وارده به اقتصاد ایران چشم‌پوشی کنیم و نخواهیم کرد اما متأسفانه جان‌های ارزشمندی که به خاطر تحریم‌ها از دست رفتند، باز نمی‌گردند. درد، اندوه و مشکلات عاطفی در کل زندگی یک کودک که پدر یا مادرش را به خاطر فقدان دارویی خاص که تحریم‌ها مانع وارداتش

شده، از دست داده است چگونه جبران می‌شود؟ یا رنج‌های مادام‌العمر مادران و پدرانی که فرزندان‌شان را به خاطر نبود داروهای بیماری‌های نادر از دست داده‌اند چگونه قابل تسکین و جبران است؟ اینها واقعیاتی است که باید وضعیت فعلی اجرای برجام را در چارچوب آنها ارزیابی کرد.

باید یادآوری کرد که برجام یک خیابان یک‌طرفه نیست. برجام بر دو رکن بنا شده است: تعهدات هسته‌ای ایران و تعهدات متقابل برای رفع همه تحریم‌های سازمان ملل، اتحادیه اروپایی و آمریکا و نیز ارتقای روابط تجاری و اقتصادی عادی با ایران. همه این تعهدات به صورت خیلی دقیق و با جزئیات در برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ درج و تشریح شده است.

از نشست قبلی شورا در خصوص قطعنامه ۲۲۳۱ تاکنون، جز آن که آمریکا شفاهاً عزم خود برای بازگشت به برجام را اعلام داشته چیزی تغییر نکرده و تا این لحظه عملاً سیاست فشار حداکثری و تحریم‌های بیرحمانه علیه مردم ما ادامه یافته است و آمریکا نیز کماکان در حال نقض برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ می‌باشد حتی بر خلاف قرار تأمین مورخ ۳ اکتبر ۲۰۱۸ دیوان بین‌المللی دادگستری که به اتفاق آراء صادر شد و آمریکا را موظف ساخت تا موانع تجارت بشردوستانه با ایران را رفع کند تمام اقلام بشردوستانه از جمله داروهای ضروری و تجهیزات پزشکی مشمول تحریم بودند. مجوز عمومی مورخ ۱۷ ژوئن ۲۰۲۱ وزارت خزانه‌داری آمریکا در خصوص برخی معاملات با ایران در ارتباط با کرونا به طور واضح و قاطع ادعاهای قبلی آمریکا مبنی بر معاف بودن این اقلام از تحریم‌ها را رد می‌کند.

بر خلاف برخی اعضای باقیمانده در برجام که در سال‌های گذشته صرفاً به حمایت زبانی از برجام بسنده کردند، کشوری که هزینه هنگفتی برای این توافق پرداخت، ایران بود. بنابراین الان نوبت آمریکا و البته اتحادیه اروپایی و سه کشور اروپایی است که تصمیمات سختی برای بازگشت به پایبندی کامل به برجام اتخاذ کنند. ما چه در زمان مذاکرات برجام و چه در زمان انعقاد و اجرای آن، صداقت کامل خود را اثبات کرده‌ایم. ما طی سالیان متمادی، عزم راسخ خود برای زنده نگه‌داشتن برجام را با صبر استراتژیک و خوبستنداری حداکثری خود نشان داده‌ایم. ما این اقدامات را در حالی انجام دادیم که نه در آن زمان و نه الان، از منافع مورد انتظار از برجام بهره‌ای نبرده‌ایم. کسانی که عهدشکنی کردند باید صداقت و اراده سیاسی واقعی خود را اثبات کنند. آنها باید تصمیمات سختی بگیرند بنابراین آنها در جایگاهی نیستند که از ایران به خاطر اتخاذ اقدامات جبرانی که در برجام کاملاً مجاز شمرده شده است، انتقاد کنند بویژه در حالی که این اقدامات هیچ تناقضی با تعهدات ما ذیل پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و موافقتنامه پادمان نداشته و دارای هیچ نگرانی اشاعه‌ای، آن گونه که برخی کشورها درصدد القای آن می‌باشند، نیستند چون برنامه هسته‌ای ایران تحت قوی‌ترین سازوکارهای نظارت و راستی‌آزمایی آژانس قرار داد. جمهوری اسلامی ایران به همکاری با آژانس طبق تعهدات بین‌المللی خود ادامه خواهد داد.

گزارش‌های آژانس از جمله در شش ماه گذشته، تأیید می‌کند که در برنامه هسته‌ای جاری ایران هیچ مسئله مرتبط با پادمان وجود نداشته و هیچ نشانه‌ای از انحراف مواد هسته‌ای به سمت اهداف غیر صلح‌آمیز دیده نمی‌شود. بایستی اضافه کرد که بر خلاف آن چه گفته شده است اورانیوم غنی‌شده تا سطح ۶۰ درصد و اورانیوم فلزی دارای کاربردهای مشروع غیر نظامی بوده و هیچ یک از آنها در چارچوب پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای ممنوع نیستند. قانون مصوب مجلس ما در حقیقت پاسخی حساب‌شده به اقدامات غیر قانونی آمریکا و بیش از سه سال ناتوانی اتحادیه اروپایی و سه کشور اروپایی در مقاومت در مقابل چنین اقداماتی بود. هدف از این قانون بازگرداندن توارن از دست رفته به برجام است و همان گونه که خود این قانون به روشنی بیان می‌کند اگر برجام در عمل به طور کامل توسط دیگران اجرا و تمام تحریم‌ها کاملاً برداشته شوند، اقدامات جبرانی ایران قابل برگشت است.

در عین حال، با هدف ایجاد فرصت بیشتر برای دیپلماسی، در فوریه ۲۰۲۱ یک تفاهم فنی موقت بین ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی حاصل شد که در ماه می ۲۰۲۱ تمدید گردید. با این وجود، پس از چهار ماه مذاکره، عملاً هیچ تغییری حاصل نشده است و ملت ایران همچنان از تحریم‌های غیر قانونی رنج می‌برند. طی چند ماه گذشته برخی تلاش‌ها نیز برای ایجاد ارتباط احتمالی بین بند ۳ ضمیمه ب قطعنامه ۲۲۳۱ و پرتاب برخی موشک‌های بالستیک یا ماهواره بر توسط ایران به منظور کسب نتیجه‌گیری دلخواه صورت گرفت. بند ۳ ضمیمه ب به دلایل آشکار از جمله طراحی متفاوت، ماهیت فنی و مأموریت ماهواره‌برها، ارتباطی به آنها ندارد. به علاوه، موشک‌های بالستیک ایران برای حمل کلاهک‌های متعارف طراحی شده‌اند و «به گونه‌ای طراحی نشده‌اند که قابلیت حمل سلاح هسته‌ای را داشته باشند» و بنابراین خارج از شمول قطعنامه ۲۲۳۱ می‌باشند. طبق حقوق بین‌الملل، توسعه برنامه موشکی متعارف یک حق ذاتی است و قطعنامه ۲۲۳۱ نیز آن را ممنوع یا محدود نکرده است. جمهوری اسلامی ایران در مورد امنیت و توانمندی دفاعی متعارف خود مصالحه نخواهد کرد همچنان که هیچ کشوری این کار را نمی‌کند.

ما علیرغم همه توطئه‌ها، خرابکاری‌ها و اقدامات تروریستی، مصمم به احقاق حق مسلم خود در توسعه تحقیقات، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای اهداف صلح‌آمیز هستیم. جدیدترین مورد این گونه اقدامات غیر قانونی، ترور شهید فخری‌زاده، دانشمند هسته‌ای برجسته ایران و همچنین اقدام تروریستی ۱۱ آوریل ۲۰۲۱ در تأسیسات غنی‌سازی نطنز بود که نشانه‌های آشکاری از دست داشتن رژیم اسرائیل در هر دو مورد وجود دارد و اخیراً رئیس سابق موساد هم به آن اعتراف کرد. این شورا بایستی رژیم اسرائیل را به خاطر این گونه اقدامات ماجراجویانه پاسخگو سازد.

آقای رئیس!

تصمیم ایران برای مذاکره و به فرجام رساندن برجام مبتنی بر سیاست اصولی ما در استفاده از گفتگو و دیپلماسی جهت پیشبرد اهداف سیاست خارجی‌مان بود. ما همیشه در اعمال این سیاست ثابت‌قدم بوده‌ایم. اگر طرف‌های دیگر به طور کامل و بدون هیچ پیش‌شرط یا تأخیر بیشتر، به سیاست‌های قلدرمآبانه خود و نقض تعهدات و خلف وعده‌هایشان پایان دهند ایران

نیز در پیگیری این رویکرد در مورد برجام ثابت قدم و جدی خواهد بود. برجام توافقی است که برای تأمین منافع همه طرف‌ها منعقد شده است. در حالی که ما در مذاکرات فعلی صادق و جدی هستیم هدف نهایی ما تنها اطمینان از اجرای برجام توسط همه است، نه کمتر، نه بیشتر. یا توجه به نقض جدی برجام توسط طرف‌های دیگر طی چند سال، ارائه تضمین کافی که تمام تحریم‌ها به صورت قابل راستی‌آزمایی برداشته می‌شوند و آمریکا بار دیگر از برجام خارج نخواهد شد یا از سازوکار موجود در آن برای ایجاد بحران دیگری برای محروم کردن ایران از منافع برجام سوء استفاده نخواهد کرد، کاملاً ضروری است. این تضمین‌ها برای ایجاد اعتماد به پایندی کامل و مستمر آمریکا و اتحادیه اروپایی و سه کشور اروپایی به تعهداتشان و در نتیجه ایجاد فضای آرام و باثبات مورد نیاز برای «تقویت و تسهیل همکاری‌های عادی اقتصادی و تجاری با ایران» که در قطعنامه ۲۲۳۱ تصریح شده، حیاتی است. این موضوع برای شرکای تجاری ایران برای انعقاد موافقتنامه تجاری با ایران با آرامش خاطر، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. همچنین این برای ایران نیز برای بهره‌مندی کامل از منافع برجام حیاتی است.

ضمناً نظرات ما در مورد گزارش دبیرکل در نامه من که پیشاپیش به شورا ارسال شده، منعکس گردیده است.

در پایان در واکنش به آن چه در این جلسه گفته شد، می‌خواهم چند کلمه در مورد منطقه بیان کنم.

ما در یک منطقه بی‌ثبات زندگی می‌کنیم. چالش‌ها بسیار زیاد است و در عین حال فرصت‌ها برای روابط بهتر بین کشورهای منطقه نیز فراوان‌اند. با این وجود، برخی نمی‌خواهند روابط حسنه، آشتی و حسن همجواری در منطقه برقرار شود. آمریکا با سیاست‌های مداخله‌جویانه خود در خاورمیانه، از جمله صادرات لجام‌گسیخته تسلیحات پیشرفته به منطقه و حمایت کورکورانه از رژیم اسرائیل، این منطقه حساس را به هرج و مرج و آشفتگی کشانده است.

آمریکا نمی‌تواند با ایراد اتهامات بی‌پایه به ایران به خاطر نقض قطعنامه‌های ۱۷۰۱ و ۲۲۱۶ که من آنها را قاطعانه رد می‌کنم اذهان را از ماجراجویی نظامی و نقش بی‌ثبات‌کننده خود در منطقه ما منحرف کند.

من همچنین اظهارات سفیر انگلیس درباره حقوق بشر را رد می‌کنم چون خارج از موضوع این جلسه و صلاحیت شورای امنیت است.

متشکرم آقای رئیس!»

برچسب‌ها: [سازمان ملل](#) [1]

[برجام](#) [2]

[شورای امنیت](#) [3]